

Nr 170.

Av herr **Magnusson, Theodor**, och herr **Heüman**, om
*behörighet för befattningshavare vid sjukhus att vara
ledamot av sjukhusets direktion m. m.*

I gällande lag om vissa av landsting eller kommun drivna sjukhus § 8 mom. 2 sista stycket finnes föreskrivet, att »Befattningshavare vid sjukhus må ej vara ledamot av sjukhusets direktion eller suppleant för ledamot».

Detta innebär, att en person, som tager anställning vid någon av landets sjukvårdsinrättningar, kommer i en undantagsställning gentemot andra samhällsmedborgare på så sätt, att han icke är valbar såsom ledamot eller suppleant i direktionen för den anstalt, där han är anställd.

För kommunalanställda tjänstemän och arbetare i övrigt gäller enligt kommunallagarna, att de, såvida de icke äro till kommunen redovisnings-skyldiga, äro valbara som ledamöter av olika fullmäktigeinstitutioner och till ledamöter i nämnder och styrelser, då även nämnder och styrelser för de verk och inrättningar, där de äro anställda. Sålunda förekommer inom kommunalförvaltningen, att kommunalanställda inväljas i de kommunala nämnder och styrelser under vars förvaltning de utöva sin sysselsättning. Därigenom har man ansett sig kunna betjänas av den erfarenhet, som de anställda kunna förmedla från arbetsplatserna upp till arbetet i ledningen för de kommunala nämnderna eller företagen.

Uppfattningen om att man bör tillvarataga de anställdas erfarenheter i arbetet torde alltmör göra sig gällande. Detta kan i avseende på sjukhusens befattningshavare bäst ske genom att därför lämpliga personer bland de anställda icke uteslutas från möjligheten att där så i övrigt finnes lämpligt erhålla säte och stämma inom sjukhusdirektionen.

Genom § 8 mom. 2 sista stycket i ovannämnda lag kan befattningshavare vid sjukhus icke väljas som ledamot eller suppleant i sjukhusets direktion. På grund härav komma omförmälda befattningshavare i en undantagsställning, icke enbart gentemot övriga kommunalanställda utan även gentemot övriga samhällsmedborgare. Omförmälda lagbestämmelse synes oss därför böra utgå ur lagen för att därmed bereda sjukhusens befattningshavare representationsrätt även i sjukhusens förvaltningsorgan.

Med hänvisning till det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning av sådan ändring i gällande lag om vissa av landsting eller kommun drivna sjukhus, att i ifrågasvarande lag dess mom. 2 i § 8 sista stycket måtte utgå.

Stockholm den 23 januari 1939.

Th. Magnusson.

G. Heüman.

